

نویسنده ای که کارکترهایش بزرگ بانوان درباری است

1 آذر 1402

مرتضی صفری، نویسنده رمان های تاریخی است. او در سال ۱۳۴۸ در جنوب شهر قزوین زاده شده و در ۶ سالگی به دبستان رفت. پدرش معمار تجربی بناهای سنتی بود و او از همان ابتدا با شغل پدر آشنا شده اوقات فراغت تابستانش را در همه آن سالها به کارهای ساختمانی پرداخت. با رسیدن به سن دبیرستان، به هنرستان در رشته ساختمان رفت و دیپلم گرفت. چون از دوره راهنمایی او، جنگ آغاز شده و با شدت ادامه داشت برای اولین بار و در سال ۶۰ با پدرش به جبهه رفت و در ساخت سنگرهای بتنی برای رزمندگان کمک نمود. او در تمام سالهای جنگ بی ارتباط با جبهه نبود و سال ۶۴ در جاده آبادان خرمشهر زخمی شد. (همین دوره سبب نوشتن رمانی به نام جنگ صلح گردید).

پس از جنگ نیز به کارهای پیشین بازگشت و مشاغل ساختمانی را دنبال نمود و خیلی زود به عنوان معمار و سرپرست بنا، چندین ساختمان بزرگ را به سرانجام رساند. از جمله آمفی تئاتر و کتابخانه دانشگاه بین المللی قزوین، ساختمان رادیو اف ام، سه درمانگاه بزرگ، ۵ مدرسه و دیگر بناها که در آن مشارکت مستقیم داشت.

او در همه این سالها دور از کتاب و ادبیات نبود و به خاطر علاقه ای که داشت بارها به کشورهای دور و نزدیک سفر نموده دنیای پیرامونی را به خوبی دید و همین ذوق و علاقه او را به نوشتن بیشتر کرد. (همین سفرها باعث نوشتن چند سفرنامه نیز شد).

سال ۸۴ با اتفاقی ساده دست به قلم برد و اولین کتابش را در باره تاریخ مادها و هخامنشیان مخصوصا کوروش کبیر در ۳ جلد و ۱۶۰۰ صفحه نوشت.

آن سالها با ادامه کارهای ساختمان همزمان به کار نوشتن و چاپ کتابهایش پرداخت و با پشتکار و سختکوشی و روزانه ۱۶ ساعت کار، هرساله رمانی تاریخی به دنیای نشر اضافه نمود و تا کنون کتابهای چاپ شده او به ۲۰ عنوان رسیده است و ادامه دارد.

علاقه او به تاریخ باعث شد به تحصیل در رشته تاریخ پرداخته فوق لیسانس خود را در دانشگاه بین المللی قزوین گرفته به طور آکادمیک به نوشتن ها بپردازد. چون سعی داشت جا پای دیگر نویسندگان نگذارد و چیزهایی بنویسد که همکارانش کمتر به آن می پردازند. از جمله اینکه، شاهکار و شاهنامه حضرت فردوسی را به صورت رمان تاریخی درآورد. سپس زندگی حضرت سعدی و مولانا را در قالب رمان تاریخی نوشت و نشان داد.

تاریخ را نیز از همان ابتدا به صورت رمانهای تاریخی به رشته تحریر درآورده و از مادها، هخامنشیان، سلوکیان، اشکانیان، مغول، تیموریان، خوارزمشاهیان، صفویان و افشاریان و اندکی نیز از تاریخ ادیان در اروپا نوشت و سعی نمود تمام دوره های تاریخی را با همین روش به جوانان و علاقمندان نشان دهد. روش او چنین است که از درون دربار شاهان به تاریخ نزدیک شده و اغلب کارکترهایش بزرگ بانوان درباری و در هر سلسله هستند.

در نوشته های او جنگها و حوادث در رتبه دوم جای دارند و بیشتر نوشته هایش در نشان دادن رابطه

آدمهاست. برای همین هرگز خشونت را نشان نمی‌دهد و می‌خواهد تاریخ را به نوعی دلپذیر به خوانندگان نشان دهد در حالی که اطلاعات بسیاری در همه کتاب‌هایش هست. او شماره تلفن همراهش را در همه کتاب‌هایش قرار داده و از نظرات مخاطبان در اصلاح کتاب‌ها، مخصوصاً در چاپ‌های بعدی استفاده می‌کند. اغلب کتاب‌های وی با وجودی که پخش عمومی ندارند و به پخش‌های کتاب داده نمی‌شوند بیش از چندین بار تجدید چاپ شده‌اند و مخاطبان خود را در همه جای ایران و کشورهای اروپایی و آمریکا دارند. او همیشه سعی می‌کند قدم‌هایش را درست و به جا بردارد.